

1830

ONS JUBELJAAR

1930

Een Eeuw geleden werd de Laterdaagsche Kerk gesticht

15 FEBRUARI 1930

No. 4

35e JAARGANG

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT
VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

———— OPGERICHT IN 1896 ————

Wie zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar wie ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen.

Spreuken 28 : 13.

HIJ HEEFT GESPROKEN; HIJ SPREEKT!

Door President JOHN A. WIDTSOE.

Het jaar 1930 is het honderdste jaar sinds het stichten der Kerk van Jezus Christus van de Laterdaagsche Heiligen. Het zal een jaar zijn van verheuging en dankzegging, een jubeljaar. Door heel het jaar heen zullen met woorden van tong en pen, van het spreekgestoelte en door middel der pers onze gedachten gericht worden en opnieuw gericht worden op de aarde-omvattende gebeurtenissen van een eeuw geleden en op de daaruit voortvloeiende, wonderbare gevolgen.

Wij zullen ons met dankbare erkentenis voor onzen Vader in den Hemel buigen, die ons zoo rijkelijk geschonken heeft uit Zijne waarheidsvolheid en Zijn nederig volk den machtigen gelijk gemaakt heeft.

Wij zullen vieren het wederbrengen van het Evangelie van Jezus Christus — dat wil zeggen, de heropgaaf van de volkomen code van eeuwige wetten en beginselen, gezuiverd en bevrijd van menschelijk schuim, welke macht hebben, mits goed toegepast, om aan het menschedom te brengen gezondheid, levenskracht en levensgeluk, economische en gemeenschapsorde en geestelijken vrede. Wij

zullen vieren het herontdekken van het elixir des levens — des eeuwigen levens.

Wij zullen ons verheugen in het opnieuw-schenken aan den mensch van het Priesterschap Gods, het gezag om voor Hem op te treden, waardoor de machten des hemels menschendaden kunnen verlevendigen. Wij zullen dankbare erkenning verleenen aan den gezagsdeugdelijken grondslag, honderd jaren geleden gelegd, waarop de Kerk rust, en die het heele gebouw der Kerk steunt van hoeksteen tot nok, het goddelijk recht om in den naam des Heeren te spreken en te handelen. Het is Zijne Kerk, waarin eeuwige waarheid gebruikt moet worden onder Zijn gezag. Op grond van zulk levend, en immer-aanwezig gezag heeft de Kerk een eeuw van wonderbare geschiedenis gemaakt.

Wij zullen den Heere boven alles prijzen omdat in dagen toen men een zwijgenden hemel uitgedacht had, toen men leerde dat de stemme Gods niet langer gehoord kon worden, dat het geschreven woord het einde der hemelsche kennis was, dat de levende God-spraak door boeken vervangen was — dat in zulke sombere dagen van 's menschen verre-zijn van Zijn Maker, de Heer des Hemels Zijn eeuwig recht en vermogen opnieuw bekrachtigde en Zich vertoonde aan den mensch, Zijn Kind, en hem toesprak en onderlichtte. Ons zal andermaal doortrillen de alles te bovengaande boodschap van de Herstelling aan deze generatie en aan al de volgende, dat de stemme Gods, duidelijk weerklinkend, gehoord is, wordt en zal gehoord worden door den mensch; dat Jehova, die oudtijds sprak, voortgaat tot Zijn kinderen te spreken. Wij zullen roepen met luider stem in onze blijdschap: „God heeft gesproken, Hij heeft gesproken! Ja, Hij spreekt! Hij spreekt!”

EEN EEUWJAARSBESLUIT.

Door President JOHN A. WIDTSOE.

Het Gemeentelid spreekt: Honderd jaar geleden werd de Kerk, waartoe ik behoor, gesticht. Ik zal dit Jubeljaar vieren door, als nimmer te voren, mijn dankbaarheid te toonen voor de gave van het Evangelie van Jezus Christus met z'n brandende waarheidsfakkel, die het dwalingsduister verdrijft, met z'n veelomvattend begrip van het doel van het menschelijk leven en z'n levensbeschouwing van eeuwige werkelijkheden, die mannen en vrouwen in staat stelt, vastberaden en kloekmoedig op den weg des levens voort te treden.

Ik zal er naar streven — als blijk mijner erkentelijkheid — anderen in staat te stellen te hooren en te begrijpen de waarheid, die ik

ontvangen heb en die mij dagelijks vreugde geeft; want ik beseft dat ik op geen andere wijze den geest van het laterdaagsche werk zoo gepast tot uiting brengen kan als door mee te helpen aan het verspreiden van de kennis des Evangelies. Dezen vorm zal mijn viering van het Jubeljaar aannemen.

Ik zal getuigenis geven, door minzaam maar bezadigd spreken, van de openbaringen Gods aan den mensch in deze eeuw, en van het herstellen der gezaghebbende Kerk van Christus.

Ik zal trachten te toonen door mijn gehoorzaamheid aan Evangelie-voorschriften, in geest en daad, de heerlijke uitwerking van het Evangelie, op het menschelijk leven, en hoe het aangewend kan worden om menschen te helpen, gelukkiglijk en waardiglijk te leven.

Ik zal ijverig zijn in het volbrengen mijner kerkelijke plichten, en zal mijn gaven besteden, hoe gering die ook mogen zijn, aan de werkzaamheden in mijne Gemeente en in mijn District, zoodat het vuur van den Evangelie-Geest in mij moge blijven branden.

Ik zal zoeken, bescheiden en nederig, maar onophoudelijk en krachtiglijk, naar hen die de waarheid liefhebben; en zal hun het Evangelie leeren, en zal hen uitnoodigen onze kerkelijke bijeenkomsten te bezoeken, opdat ze beter bekend mogen worden met de Evangelieboodschap.

Ik weet dat miljoenen blindelings naar de waarheid zoeken en dat de heele wereld er baat bij zou vinden. „Het veld is alreeds wit om te oogsten.” Ik zal trachten, minstens ééne bekeerling aan te brengen.

Ik zal onbeschaamd en onbevreesd mij onder de menschen begeben, want mij is veel gegeven; ik moet veel teruggeven en de Heere zal mijn pogingen doen gedijen.

Ik bid dat de Heere mij moge helpen om dit Eeuwjaarsbesluit ten uitvoer te brengen.

Maak mij, o Heere, een waarheidsboodschapper tot de een of andere hongerige ziel!

* * *

De z e n d e l i n g s p r e e k t : Honderd jaar geleden gingen trouwhartige, wakkere mannen, vol van kloekmoedige overtuiging, uit om het herstelde Evangelie aan de naties te onderwijzen. Zonder salaris, zonder aardsche belooning, te land en ter zee, trots verachting en haat en vervolging, hun eenigste Hulp de Heere, hebben zij en degenen, die volgden, de Evangelie-boodschap alom gebracht aan waarheidszoekers. Een miljoen levende zielen noemen hen gezegend. Ik ben de opvolger van dit zendelingenleger, welks gelijke onbekend is in de geschiedenis. Ik zal als mijn Eeuwjaar-bijdrage, de zendingstradities van mijn volk hoog houden. Ik zal mijzelf met dankbaarheid mijn titel waardig maken: een afgezant van den Heere Jezus Christus.

Ik zal trachten mijzelf lichamelijk geschikt te houden voor mijn werk, door strikte gehoorzaamheid aan het Woord van Wijsheid, door voldoende slaap, door vroeg op te staan, door dagelikschen, ernstigen arbeid, en door een geregelde leefwijze. Ik zal het Evangelie iederen dag bestudeeren, opdat ik een doeltreffend leeraar van het Heilsplan moge zijn.

Ik zal den Heere dikwijls in het gebed aanroepen, opdat ik aanspraak maken kan op de bescherming en den verlichtenden bijstand van den Heiligen Geest.

Ik zal ieder oogenblik van mijn tijd, ieder onsje van mijn kracht, al mijn talenten toewijden aan de heilige roeping, die ik ontvangen heb.

Ik zal traagheid achter mij laten, en opzij schuiven de gedachten die van te voren mijn geest bezig hielden. Mijn waakzame oogenblikken zullen mij als kostbare parels zijn.

Ik zal elk voorschrift voor zendelingsleiding opvolgen, opdat de booze den neerlaag leiden moge wanneer hij probeeren zal mij ten verderve te lokken.

Ik zal de heiligen aan hun huiselijken haard onderwijzen en zal trachten een blijvende vriendschap te vesten met minstens één huisgezin van leden of vrienden.

Ik zal alles dat in mijn vermogen is inspannen om minstens twee bekeerlingen aan te brengen dit jaar, door stelselmatig, energiek werk.

Ik zal op mijn *qui-vive* zijn voor nieuwe middelen om de Blijde Tijden te verspreiden, en zal trachten de een of andere wenk te geven als een duurzame bijdrage tot ons zendingswerk.

Ik zal onbevreesd zijn bij plichtsvervulling, maar minzaam in spraak en handelingen. Ik zal er altijd aan denken, dat ik met een boodschap van mijn Vader uit ben en zal op den Heere vertrouwen voor alles wat ik ter verdediging van Zijn werk noodig heb.

Ik zal, door volle toewijding aan mijne plichten, een ongeveinsde liefde aankweken voor de menschen toe wie ik gezonden ben om ze te leeren — een liefde zoo wáár en zuiver, dat allen hare oprechtheid gevoelen zullen, en daardoor geleid worden om te verstaan dat de Kerk de grootste broederschap onder de menschen is.

Ik zal trachten boven alles, mijzelf dienstvaardig te houden voor den Heere, zoodat Hij mij gebruiken kan, gelijk de pottenbakker de klei, voor Zijn laterdaagsche doeleinden.

Ik zal met geloovige en begrijpende oogen de komende eeuw inblikken en aanschouwen de visioenen der wonderen die nog te komen staan.

Moge de Heere mij geloof en kracht schenken om dit alles en meer nog te doen. Moge ik een man voor den Heere zijn terwijl ik ga ondernemen Zijn werk te doen.

„ALS DE ZON SCHIJNT IN UW HART.”

Nietwaar? wanneer men een vriendelijk mensch ontmoet met een vriendelijk gezicht, met een vriendelijken klank in de stem... die vriendelijke, hartelijke woorden tot u spreekt... Och dat doet toch zoo goed. 't Is dan net, of er van die vriendelijkheid iets overgaat op je zelf. En je voelt je prettig en blij gestemd.

'n Feit is, dat men veel en veel liever omgaat met een vriendelijk en hartelijk mensch dan met een snauwenden zuurpruim, die zelfs een heerlijken, stralenden zonneshijn niet te waardeeren weet.

En toch — toch! — zijn er nog een massa menschen, wier vriendelijke hartelijkheid bijna alles te wenschen overlaat. Inplaats van een zacht, welgemeend woord, krijgt men meestal een grauw of een snauw. En hun brommerig gezicht staat gewoonlijk op „tien dagen regen”.

Ze zijn er absoluut niet van doordrongen dat de evenmensch recht heeft op onze vriendelijke hartelijkheid.

Er is een gedichtje, dat zegt:

Weest, zoo ge kunt, voor anderen
Een zachte zonneshijn,
Dan zal je eigen leven,
Niet zonder stralen zijn.

Dat gedichtje zegt de absolute waarheid.

En toch weten we nog maar weinig van vriendelijke hartelijkheid. Men ontmoet ze maar zelden.

Gaat het iemand goed... dan is een ander jaloersch.

Gaat het iemand slecht... dan betuigt men zijn leedwezen.

Maar... diep in het hart lacht het duiveltje van het leedvermaak.

Ach! waarom zijn we toch zoo?

Waarom niet vriendelijk en hartelijk?

't Loon, voor die vriendelijke hartelijkheid, ligt in de daad zelf besloten. Immers:

Dan zal je eigen leven,
Niet zonder stralen zijn.

't Goede, wat we met onze vriendelijkheid aan aanderen bewijzen, is bijna niet te schatten.

Toe, probeeren wij het eens.

Toe, moeders, leert uw kinderen steeds vriendelijk, — steeds hartelijk te zijn.

Dit zal rijke vrucht geven.

EEN HEMELREIS.

Het was er alles wijd en licht, wonderbaarlijk licht. Hans zocht naar de zon, maar vond haar nergens.

„'t Is hier niet zoo erg als ik gedacht had”, peinsde hij, „de ontvangst viel me bijzonder mee, maar ik zou wel eens willen weten of ik hier mag blijven, en wat ik dan moet uitvoeren? Tot nog toe is het hier vrij eenzaam. Ik heb nog niemand anders gezien als Petrus, den deurwachter.”

„Stil, daar zie ik iemand aankomen”, zei hij zachtjes tot zichzelf... „wat een lichte verschijning!”

Nederig wachtte Hans tot de stralende figuur naderbij kwam. Plotseling stond ze vlak voor hem. Schuw blikte hij op en keek in een oncindig droef, maar wonderschoon gelaat, dat hem aandachtig toegebogen werd.

„O, dat is vast Christus!” dacht Hans verschrikt en wilde knielen.

Een blanke, lichtende hand werd hem toegestoken en een klare, reine stem zei: „Neen, ik ben Christus niet, ik ben slechts Zijn nederige dienaar...”

„Wat klinkt zijn stem bekend, ik moet haar toch meer gehoord hebben?” overlegde Hans bij zich zelve.

„Ja”, antwoordde de engel op zijn onuitgesproken vraag. „Ja, gij hebt mijn stem meermalen gehoord. Ik ben Uw Engelbewaarder, ik heb U vele malen op aarde gewaarschuwd, maar gij hebt niet naar mij willen luisteren...”

„Vergeef me?” smeekte Hans angstig bevend, „ach, vergeef me, ik kende U toch niet, ik zag U nooit.”

„Sterfelijke oogen kunnen mij niet zien, maar mijn stem trilt in de harten, sommigen luisteren, anderen lachen... ik bereik helaas zoo weinigen...”

De engel zuchtte. Hans beefde en staarde in het schoone, droeve gelaat.

„Zoudt U denken?” vroeg hij ineens moedig, doch aarzelend, „zoudt U denken, dat ik hier mag blijven en God zien?”

Even verdween de glans van het engelengelaat, toen antwoordde het stralende Hemelwezen streng: „Ik heb U op aarde vele malen gewaarschuwd, hier kan ik niets meer voor U doen, mijn taak is een andere.”

Zonder omzien schreed de lichtende figuur voort.

(Fragment uit: „Hoe Hans naar den hemel ging”, van Elsa Kaiser.)

Al reizen we de wereld rond om het schoone te zoeken, wij zullen het niet vinden, tenzij wij het mede voeren binnen in ons.

EMERSON.

STEEKT UW HANDEN UIT DE MOUW.

(Vrije navolging van „Put Your Shoulder to the Wheel”,
Nr. 178 Deseret Sunday School Songs.)

W. L. T.

WILL L. THOMPSON.

1. De we - reld vraagt naar wil - lig volk, Naar wer - kers, waar en trouw;
2. Naar wil - lig volk vraagt ook de Kerk, Naar zie - len, hou en trouw;
3. De strijd met zond' en wee is wáár: Talmt niet! het luis - tert nauw!
4. Werkt dan en waakt en strijdt en bidt, Sticht zóó het heils - ge - bouw.

Weest kloek en sterk in-'t goe - de werk: Steekt uw han - den uit de mouw!
Met al uw macht uw taak vol-bracht! Steekt uw han - den uit de mouw!
Die strijd duurt lang, maar weest niet bang: Steekt uw han - den uit de mouw!
Steunt, kloek en sterk, elk waar - dig werk: Steekt uw han - den uit de mouw!

KOOR:

Steekt uw han - den uit de mouw, niet ge - mard! niet ge - mard!

Doet uw plieh - ten met een lied in uw hart! Niet in uw hart;

één ver - zaak' zijn heil - ge taak: Steekt uw han - den uit de mouw!

CHRISTUS-BEELD.

O Man van Smarten met de doornenkroon,
 O bleek bebloed gelaat, dat in den nacht
 Gloeit als een groote bleeke vlam — wat macht
 Van eind'loos lijden maakt uw beeld zoo schoon?

Glanzende liefde in een damp van hoon,
 Wat zijn uw lippen stil, hoe zonder klacht
 Staart ge af van 't kruis, — hoe lacht gij soms zoo zacht —
 God van mysterie, Gods bemindste Zoon!

O vlam van Passie in dit koud heela!
 Schoonheid van Smarten op deez' donkere aard'!
 Wonder van liefde, dat geen sterv'ling weet!

Ai mij! — ik hoor aldaar den droeven val
 Der dropp'len bloeds en tot den morgen staart
 Hij me aan met groote liefde en eindloos leed.

A. VERWEY.

Een Boek met Verzen.

HUISBEZOEKERS-BOODSCHAP VOOR MAART.

Het artikel „Een Eeuwjaarsbesluit” (Het Gemeente-lid spreekt) van de hand van President Widtsoe — zie bl. 50 van dit Ster-nummer — is het onderwerp voor de maand Maart voor de broeders die huisbezoek doen.

WAARHEIDSJUWEELTJES

uit de leeringen van Joseph Smith.

De glorie Gods in intelligentie.

Het is onmogelijk dat een mensch zalig wordt in onkunde.

Welk beginsel van intelligentie wij ook bereiken in dit leven, het zal in de opstanding met ons verrijzen.

Er is een wet, onherroepelijk vastgesteld in den hemel vóór de grondlegging dezer wereld, waarop alle zegeningen steunen en als wij den een of anderen zegen van God verkrijgen, is het door gehoorzaamheid aan de wet waarop die zegen steunt.

De intelligentie van geesten had geen begin en zal evenmin een einde hebben. Jezus was in den beginne bij den Vader: de mensch was eveneens in den beginne bij God. Intelligentie, of het licht der waarheid, werd geschapen noch gemaakt.

De dingen Gods zijn van het hoogste gewicht en men kan ze slechts door ondervinding en zorgvuldig en diep nadenken ontdekken. Uw geest, o mensch, als ge een ziel tot zaligheidsgids wilt strekken, moet tot de hoogste hemelen opstijgen en de donkerste afgronden en de breede uitgestrektheid der eeuwigheid doorkorschen en doorspeuren: **GIJ MOET OMGANG HEBBEN MET GOD.**

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Redactie: FRANK I. KOOYMAN - Assistent: WARREN H. PERRY

GODS EERSTE OPENBARING IN DEZE DAGEN.

Hoort, gij hemelen! en neem ter oore,
gij aarde! Want de Heere spreekt.

Jesaja 1 : 2.

Gods eerste openbaring in deze dagen bracht wat de geheele wereld verlangend tegemoet gezien zou hebben, had men maar geweten dat er een openbaring op komst was: God openbaarde Zichzelve en Zijnen Zoon Jezus Christus. Hij gaf de kennis waaraan de menschenwereld de grootste behoefte had:

De waarheid omtrent God.

Op een mooien morgen in het vroege voorjaar van 1820 werd de eerste openbaring, welke de waarheid omtrent God ontsluitte, gegeven. In de maanden, die aan dien dag voorafgingen, had er een groote godsdienstopwekking plaats gehad te Palmyra in den staat New-York, Amerika. De belangstelling in deze samenkomsten van de verschillende kerken was zeer groot, en de godsdienstijver was fel ontbrand.

Toen de door de vereenigde pogingen van de verschillende kerken verkregen bekeerlingen de kerken uitkozen waarvan zij, „elck wat wils”, lidmaten wilden worden, ontwikkelde er zich een geest van sektarische verbitterdheid: ze kregen zoo'n oneenigheid, dat de Christelijke liefdezin en verdraagzaamheid, die er van te voren schenen te bestaan, geheel en al verdwenen.

Toen was daar een veertienjarige jongen, die deze godsdienstige opwinding met groote belangstelling gadesloeg en die verbaasd stond over de verwarring en het getwist. Het was hem een aanleiding tot diep nadenken, waaraan groote onrust gepaard ging wegens den stadigen, bitteren sektenstrijd.

Hij gevoelde zich onbevoegd om te beslissen wie het bij het rechte eind had en wie niet. „Wat moet ik doen?” zoo vroeg hij zich dikwijls af. „Wie heeft het onder al die groepen bij het rechte eind? Als één hunner het bij het rechte eind heeft, welke groep is het dan en hoe zal ik het te weten komen?” Zoo jong als hij was, zeide zijn ingeboren schranderheid hem dat er iets niet in den haak was met al dat strijden over den godsdienst. Zijn jonge verstand

begreep heel goed, dat God niet de stichter was van al die verwarring.

Onder den indruk van die overwegingen sloot hij zich bij geen enkele sekte aan, en ging de Schriften bestudeeren zoo goed als hij kon. En toen viel zijn aandacht op dien tekst van Jakobus (1 : 5) welke luidt :

Een gouden tekst.

Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.

Die tekst was als de stemme Gods voor zijne ziel. „Nooit”, zoo placht hij in zijn latere leven te zeggen, „nooit heeft een bijbeltekst krachtiger tot iemands hart gesproken dan déze tot het mijne sprak. Ze scheen alle roerselen van mijn hart met groote kracht te raken.” Telkens weer dacht hij er over na, en de indruk werd dieper, dat de raadgeving van den apostel hem de oplossing van zijn vraagstuk geven kon. Hij besloot dien raad op te volgen, en volgde hem op. Hij koos een plekje uit in een boschje, waar hij wilde pogen, „wijsheid” te verkrijgen.

Zoodra hij echter begon te bidden, zoo verhaalt hij, werd hij overvallen door een wezen uit de onzichtbare wereld, dat hem zoo overweldigde en zijn spraak belemmerde, dat hij geen woord kon uiten. Wanhoop ten prooi, dacht hij zich aan vernietiging over te geven, toen hij, op het oogenblik zijner grootste ontzetting, vlak boven zich een groote lichtpilaar zag, helderder dan de zonnegloed, die neerdaalde totdat zij hem omscheen. Zoodra dit licht verscheen, was hij vrij van den vijand, die hem in zijn greep had gehouden. Toen het licht op hem rustte, zag hij twee Wezens wier gloed en glorie alle beschrijving tartten. Zij stonden boven hem in de lucht, en een hunner, op den ander wijzend, sprak :

Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem.

Het doel van den jongen, toen hij ging bidden, was te vernemen welke sekte het bij het rechte eind had, zoodat hij er zich bij kon aansluiten. Zoodra hij dus zijn zelfbeheersching terugkreeg, vroeg hij aan het Wezen, dat hem voorgesteld was, welke sekte het bij het rechte eind had en waarbij hij zich moest aansluiten. Hij kreeg ten antwoord, dat hij zich bij geen hunner aan moest sluiten, want zij hadden het allen bij het verkeerde eind. „Zij eeren Mij met hunne lippen”, zoo vernam hij, „maar hunne harten zijn verre van Mij; zij leeren leeringen, die geboden van menschen zijn: ze hebben een gedaante van godzaligheid, maar verloochenen de kracht ervan!”

Veel meer werd hem bij die gelegenheid medegedeeld, dat de Profeet niet opgeschreven heeft. Hij maakt alleen melding van de belofte, dat hem naderhand de volheid van het evangelie bekend gemaakt zou worden.

Het hoofddoel van zijn bidden was bereikt: hij wist thans hoe het met de Christelijke sekten stond; maar van grooter gewicht was dit feit:

Hij had God gevonden!

En van dien tijd af moest hij Zijn getuige zijn. Het visioen had duidelijk aangetoond, dat God niet een onlichamelijk en vormloos Wezen is; integendeel was Hij den Profeet in menschengedaante verschenen, gelijk Hij indertijd aan de Bijbelprofeten verscheen. Zoodat, na eeuwen van twisten, de eenvoudige waarheid der Schriften, welke leeren dat de mensch naar het beeld en de gelijkenis Gods geschapen was, duidelijk gemaakt werd.

Het visioen verbeterde de dwaling van de theologen met betrekking tot de eenheid van de personen van Vader en Zoon. In plaats van éénswezens en toch méér dan één, gelijk de theologen dachten, bleken Zij — de Vader en de Zoon — afzonderlijke Persoonlijkheden te zijn, evenals een aardsche vader en zoon afzonderlijke personen zijn; en de „eenheid” van de Godheid, in de Schrift genoemd, mocht derhalve betrekking hebben op het éénzijn van wil en streven en alle andere eigenschappen. Met andere woorden: de Godheid bestaat uit harmonische, persoonlijke Ikwezens.

Door dit visioen werd al de prullenboel van theologische beschouwingen omtrent God en de eenswezensheid van de Personen der Godheid opzij geveegd; en God, als Persoonlijkheid, stond geopenbaard; en de Schriften kregen weer bepaalde beteekenis waar ze leeren dat God den mensch schiep naar Zijn beeld, naar het beeld van God (Gen. 1 : 27); dat de Zoon Gods niet alleen het afschijnsel van Gods heerlijkheid was, maar tevens „het uitgedrukte beeld Zijner zelfstandigheid”. (Hebr. 1 : 1—3); dat Jezus Christus, Die „is gerechtvaardigd in den geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid”, was waarlijk God „geopenbaard in het vleesch”. (1 Tim. 3 : 16.)

De allesdoordringende God.

Latere openbaringen brachten de leerstukken, die dit Godsbegrip in harmonie brengen met de groote en Schriftuurlijke leerstelling, dat God tevens alomtegenwoordig is, en alomtegenwoordig met macht: scheppingsmacht, heelal-schragende macht, het licht der waarheid, „in en door alle dingen”, de allesdoordringende God.

Deze openbaring van God, hierbedoeld, legt nadruk op de alomtegenwoordigheid Gods — en alomtegenwoordigheid met macht. De openbaring spreekt over de glorie van de Kerk van den Eerstgeborene, over Jezus Christus, als volgt:

Hij die opgevaard is in de hoogte, en eveneens beneden alle dingen afdaalde; zoo verstond Hij alle dingen, opdat Hij in en door alle dingen mocht

zijn: het licht der waarheid, welke waarheid schijnt. Dit is het licht van Christus. Hij (het Licht van Christus) is eveneens in de zon, en is het licht der zon, en de macht daarvan, waardoor zij gemaakt was. En eveneens het licht der sterren, en de macht daarvan, waardoor zij gemaakt werden. En het licht dat nu schijnt, dat u licht geeft, is van Hem, die uwe oogen verlicht, dat hetzelfde licht is hetwelk uw verstand bezielt. (Leer en Verbonden, Afdeeling 88 : 6—11).

Hier wordt scheppende macht beschreven, en aanwezigheid van die macht „in en door alle dingen”; en het één-zijn van die scheppende macht met „het licht der waarheid”, welk licht schijnt, d.w.z. waarheid duidelijk maakt — haar openbaart — met méér op komst. Maar vinden wij nu de bron van die alomtegenwoordige, scheppende en schragende macht, dat licht van het gansche heelal: dit „licht der waarheid”:

Welk licht uit de tegenwoordigheid Gods voortgaat de onmetelijke ruimte te vervullen. Het licht dat in alle dingen is; dat alle dingen het leven geeft; dat de wet is waardoor alle dingen bestuurd worden: ja, de Macht van God die op Zijnen troon zit, die in den boezem der eeuwigheid is, die in het midden aller dingen is. (Leer en Verbonden, Afdeeling 88 : 12—13).

Daar is de Bron: God geopenbaard, God als een Persoonlijkheid — en uitstralend van dezen Godspersoon het „Licht der Waarheid”, ook genoemd, en heel mooi: „het Licht van Christus”, tevens de levenskracht van het heelal, „die alle dingen leven geeft”; tevens de macht waardoor alle dingen „geschraagd en bestuurd” worden: de macht van God, „Die op Zijn troon zit, Die in den boezem der eeuwigheid is, Die in het midden aller dingen is”; uit Wiens tegenwoordigheid scheppende en schragende en verstand-bezielende macht en licht voortvloeien.

En zoo hebben wij, zonder het begrip prijs te geven van de persoonlijkheid Gods, in dien zin dat Hij een Ikwezen is, gelijk de onsterfelijke Christus was en is, en gelijk ongetwijfeld de Vader, in Christus geopenbaard, is — zoo hebben wij God als „het alomvattende en allesdoordringende Eeuwige, dat altijd bestaat.” Dit is de Paulinische Godheid:

En heeft uit eenen bloede het gansche geslacht der menschen gemaakt, om op den geheelen aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden te voren verordend, en de bepalingen van hunne woning: opdat zij den Heere zouden zoeken, of zij Hem immers tasten en vinden mochten; hoewel Hij niet verre is van een iegelijk van ons: want in Hem leven wij, en bewegen ons, en zijn wij. (Hand. 17 : 26—28).

Gelijk menschen leven kunnen en zich bewegen in het zonnelicht. En wij zijn tevens „Zijn geslacht.”

Deze allesdoordringende God is ook Davids God, Wiens tegenwoordigheid hij niet ontvlieden kon. Beluisteren wij den psalmdichter:

Zoo ik opvoer ten hemel, Gij zijt daar; of bedde ik mij in de hel, zie, Gij zijt daar. Nam ik vleugelen des dageraads, woonde ik aan het uiterste der zee; ook dáár zou uwe hand mij geleiden, en uwe rechterhand zou mij houden. (Psalm 139 : 8—10).

God is alomtegenwoordig; en God is tevens persoonlijk, is een Individualiteit, een Zelfbewust Ikwezen. Hij is onze liefhebbende Vader, Die in de hemelen is; maar tevens is Hij zoo alomverspreid door Zijn Geest, dat Hij de „onmetelijke ruimte” met Zijne aanwezigheid vervult; en vandaar is Hij God-met-ons, God-om-onsheen, een aanwezige hulp in tijd van nood.

Joseph Smith de Profet.

Aan Joseph Smith, algemeen bekend als de „Mormonenprofet”, werd de voorgaande openbaring van God — allesdoordringend en persoonlijk — gegeven. Joseph Smith werd geboren in het stadje Sharon, in den staat Vermont, in 1805. Toen hij ongeveer 10 jaar oud was, verhuisden zijn ouders naar Palmyra, in den staat New-York en tot zijn jongelingsjaren woonde hij met zijn huisgenooten in het naburige Manchester.

In het vroege voorjaar van 1820 ontving hij het hierin beschreven visioen van God. Hij was toen ongeveer vijftien jaar.

In later volgende openbaringen werd hem het bestaan van het Boek van Mormon bekend gemaakt; en ten slotte hem in handen gegeven om in de Engelsche taal overgezet te worden door de gave en macht Gods. Daarop komen wij in traktaatje nummer 4 nog even terug.

Zoo werd dan eindelijk verbroken
 Het zwijgen van de Onfeilbre Mond,
 En heeft de hemel weer gesproken
 Tot menschen op dit wereldrond.
 De tijd van zieners en profeten
 Was, meende men, voobij gegaan:
 De bijbel leerde hun bestaan,
 Maar anders was men 't lang vergeten.
 Tot plots'ling, als een donderslag
 Uit held'ren hemel, 't woord des Heeren
 Den Nacht van stilte komt verkeeren
 In blijden, levensvollen Dag!

Dit is de Dag! de tijd van werken!
 De zon der waarheid gloort en gloeit!
 En trots verzet, alom te merken,
 Ziet men hoe 't Werk des Heeren bloeit.
 Daar komen eng'len, hemelboden:
 Zij brengen priesterlijke macht;
 En kennis wordt teruggebracht,
 Die eeuwenlang reeds was gevloten.
 De Kerk van Christus, nieuw gesticht,
 Bouwt Zion op en spreidt al verder
 De boodschap van den Goeden Herder:
 Is draagster van gezag en licht.

Nadat het Boek van Mormon te voorschijn gebracht was, kwamen andere hemelboden Joseph Smith hemelsch gezag brengen. Ook werden er openbaringen gegeven waarin hij en anderen opdracht kregen de Kerk van Christus op aarde te organiseeren. Die organisatie kwam op 6 April 1830 tot stand. Het Kerkverband, aanvankelijk heel gering, heeft zich gestadig ontplooid, zoodat men er thans in vinden kan al de ambtenaren en raden en gaven en krachten, waarvan men sporen vinden kan in de Kerk van Christus, zoodat die beschreven wordt in het Nieuwe Testament.

Met grooten tegenstand ging de ontwikkeling van dit werk gepaard. Ter wille van den vrede verhuisde de Kerk van New-York naar Kirtland, Ohio; vandaar naar het westen van Missouri; vandaar naar westelijk Illinois; waar de kerkleden Nauvoo stichtten. Hier liep de vervolging, waaraan de Kerk voortdurend had blootgestaan, uit op het martelaarschap van Joseph Smith, den profeet der Nieuwe Tijdsbedeeling. Zijn levenszending en getuigenis heeft hij met zijn bloed verzegeld, zoodat dat getuigenis sindsdien gelidig is in heel de wereld.

Want daar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tusschenkome: want een testament is vast in de dooden, dewijl het nog geene kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft (Hebr. 9 : 16, 17).

Toen na des Profeten dood de vervolging bleef voortduren, verhuisde de Kerk naar de hoogdalen van het Rotsgebergte, waar zij in vrede woont. Vandaar zendt zij hare boodschap de wereld in.

B. H. ROBERTS gevolgd.

(Traktaatje Nr. 3, Nieuwe Serie.)

ZONDAGSSCHOOLWERK.

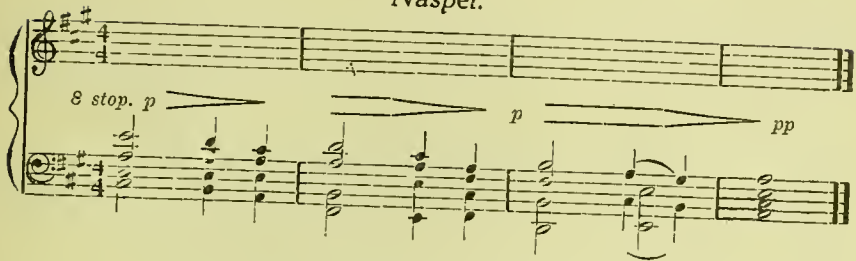
Voorspel,

WILLY RESKE.

3 stop *p soft.* *dim.* *pp*

AVONDMAALVERSJE VOOR MAART 1930.

Wijl wij 't verbondsmaal houden saam,
Om Jezus' wil en in Zijn' naam,
Laat ons bedenken, nauwgezet,
Of hart en hand zijn vrij van smet.

Naspel.

Gezamenlijke Opzegging.

(Jakobus, hoofdstuk 1, verzen 5 en 6.)

Indien iemand van u wijsheid ontbreekt, dat hij ze van God begeere, die een iegelijk mildelijk geeft, en niet verwijt; en zij zal hem gegeven worden.

Maar dat hij ze begeere in geloof, niet twijfelende; want die twijfelt, is eene baar der zee gelijk, die van den wind gedreven en op en neder geworpen wordt.

Geen Collecte voor het Kerstfeest.

Door het Zondagsschoolbestuur wordt er nogmaals uitdrukkelijk op gewezen, dat er besloten is geen collecte te houden voor de Kerstfeestviering. Het geven van Z. S. Kerstgeschenken — een rijke bron van onvoldaan-zijn en jaloersch-zijn — is afgeschaft. Willen de leeraars en leeraren van de kleine kinderen uit eigen kas een Kerstversnapering geven, bestaande uit sinaasappelen, noten e.d. — aan elk kind eenzelfde pakje — dan wordt daartegen geen bezwaar gemaakt. En wil men dáárvoor, of voor het koopen van een Kerstboom en versiering, een spaarpotje bijeenbrengen buiten de Zondagsschooluren, dan wordt daartegen evenmin bezwaar gemaakt. Tijdens den Zondagsschooldienst echter wordt er geen enkele collecte toegestaan, voor het Kerstfeest noch voor iets anders.

Onderwerpen voor de Toespraakjes van 2½ minuut.

Maart 1930.

- 2 Maart: 1. Hoe Jezus de wereld rijker maakte.
2. Wat het beteekent „den zondaar lief te hebben, maar de zonde te haten”.

- 9 Maart: 1. Wat ik in Eva bewonder.
2. Hoe gedachten tot daden leiden (Kaïn en Abel).
- 16 Maart: 1. Het doelwit van bekeering.
2. Hoe de groote belofte aan Abraham door ons vervuld kan worden.
- 23 Maart: 1. Waarom Gods voorzienigheid getuigen van het Boek van Mormon verschaft.
2. Gronden voor het aannemen van het getuigenis der der Drie Getuigen.
- 30 Maart: 1. Waarom het wijs was en in harmonie met den Goddelijken gang van zaken, dat de Boek van Mormon-platen aan den Engel teruggegeven werden.
2. Beginselen van het Evangelie, die opgehelderd worden door het Boek van Mormon.

AMSTERDAMSCH E CONFERENTIE.

Van 13 tot 17 Februari zal de halfjaarlijksche conferentie van het Amsterdamsche district gehouden worden te Amsterdam. Bijeenkomsten: Donderdag 13 Februari, 8 uur 's avonds; Vrijdag idem; Zaterdagmorgen 10 uur (alleen voor zendingen); Zaterdagavond, half acht, algemeene Bijhoudstersvergadering; Zondagmorgen 10 uur; 's middags 2 uur en 's avonds 7 uur. Maandagavond een programma, gegeven door de O. O. V.

Alle bijeenkomsten zullen gehouden worden in de zaal Weteringschans 101, tegenover het Rijksmuseum.

Zegt het voort!

HET PAKKEND SLOT

van een Anti-Mormoonsch boekje.

„Maar — en hiermede eindig ik — aan den onvermoeiden ijver der Mormonen voor de verdediging en de verbreiding der door hen beleden beginselen, aan hunne toewijding en offervaardigheid, kunnen wij allen een beschamend en opwekkend voorbeeld nemen.”

Ds. P. J. van Melle, Het Mormonisme.

Uitgegeven door de Nederlandse Zending, Crooswijkshesingel 16 B, Rotterdam — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending.
Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 3.—, Buitenland f 4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.